

ти отличи отъ множеството. Храмътъ на Юпитера който залавяше цѣла едната страна на пазаря, обемаше залата на засѣданіята на Сената. Посрѣдъ великолѣпнитѣ облекла на поизбраннытѣ чловѣци изсавахъ са римскитѣ лица на едилитѣ които грубо разбѣсвахъ народа и отивахъ къмъ общитѣ житници. Предъ храма са издигахше триумфална арка и задъ нея тѣсенъ пътъ затрупанъ отъ много хора; въ една дълбина на тѣзи арка слѣнчевитѣ лучи играяхъ съ кристалнитѣ струи на единъ источникъ, а на върха мѣдна статуя представляше Калигули на конь и по цвѣта си правяше противоположность съ засмѣния сапфиръ на небето. Задъ дугенитѣ на мѣнителитѣ на монетитѣ лежеше здание, називаемо Пантеумъ, презъ малката колоннада на което, която водяше къмъ вътрѣшнитѣ стаи, минавахъ по бѣднитѣ жители на Помпея съ кошници подъ мышца и отивахъ къмъ едно мѣсто между двѣ колонны, дѣто са продавахъ остаткитѣ отъ жертвоприношеніята.

Предъ общественото здание дѣто са разисквахъ дѣлата на града, каменорѣзчици са занимавахъ въ дѣланье и тесанье и исправяне на мраморни стѣлпове, и шумътъ, отъ тѣхната работа са чуваше посленъ отъ този който произвождаше многочисленнитѣ народъ. — Тѣзи мраморни стѣлпове малко оставаше да бждѣтъ изработени и готови . . . и днесъ еще сж несвършени !

Нема нищо поразнообразно за оглавление на цѣлото, нито попѣстро отъ облеклото, движението, обычантѣ и многовиднитѣ занятия на този народъ. Нищо не можеше да са сравни съ онези пазарь който бѣ пълненъ отъ любознателны хора. Тамъ гледашъ безбройны и чисти бѣлѣзы на една цивилизация бърза, доро стремителна, дѣто лѣносттага и трудатъ, сребролюбieto и тщеславието сливахъ въ една и сжщата бездна, пѣстрото и одушевлено туй събраніе, което обаче не бѣ лишено съвѣсътъ отъ армонія.

Срѣщо стѣлбата на храма на Юпитера стоеше петдесетъ годишенъ чловѣкъ съ ржцѣ кръстосаны на гърдытѣ, съ чело намръщено и гнѣвно. Забѣлжителна бѣше простотата на облеклото му, нетолкосъ по качеството на плата, колкото по отсъствието на украшенията, на които толкосъ бѣхъ наклонны сплчкитѣ жители на Помпея ради великолѣпие и особенно ради начина на украшенията, който както тѣ вървахъ, ималъ сила да ги отбрани отъ слѣдствіята на урокьето (а). Той имаше чело широко, глава безвласа и малкото му

(а) Подобно еувѣрiе, за което поменехмы и голапредъ въ туй ѣчненіе, господствува и до днесъ въ Неаполь.